

kadınlarla dayanışma vakfı
women's solidarity foundation

KADINA YÖNELİK ŞİDDET

Mart ve Nisan Ayı Raporu

2021

KADAV KADINA YÖNELİK ŞİDDET RAPORU

MART VE NİSAN AYI (2021)

HAZIRLAYANLAR VAKA EKİBİ

Arzu Aydoğan
Fatma Serra Kasap
F. Fulya Dağlı
Zehra Karahan

TASARIM
Çağla Akdere

Dijital platformlar için hazırlanmış bu rapordaki veriler, kaynak gösterilerek kullanılabilir.

KADAV olarak temel çalışma alanımız olan kadına yönelik her türlü şiddetle mücadele kapsamında sahadan edindiğimiz deneyimlerimizi paylaşmanın politikaları iyileştirme, toplumsal ve yasal kazanımlar elde etme ve kadın dayanışmasını güçlendirme yönünde önemli etkileri olacağına inanmaktayız. Bu bağlamda 2021 yılı Mart ve Nisan aylarına ilişkin yaşadığımız zorluklara, karşılaştığımız sorunlara ve elde ettiğimiz kazanımlara ilişkin aktarımlarımızı paylaşacağız.

Bilindiği üzere 20 Mart 2021 tarihinde Cumhurbaşkanlığı kararı ile, İstanbul Sözleşmesi'nin (Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi) feshedildiği açıklanmıştır. Ancak temel insan haklarına dayalı uluslararası antlaşmalardan çekilme, bu anlaşmaların kabul ve onayları için geçerli olan hukuki usul ile aynı olmak zorundadır. Bu durumda ancak ve ancak Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde (TBMM) bu yönde bir kanun çıkarılarak bu sözleşmeden çekilmek mümkün iken Cumhurbaşkanı kararıyla sözleşmeden çekilmek Anayasa'ya aykırılık oluşturmaktadır. Hem ulusal hem uluslararası hukuk alanında bununla ilgili gerekli adımlar atılmış olmakla birlikte feshedildiği varsayılsa dahi Sözleşme hala 1 Temmuz'a kadar yürürlüktedir.

Öte yandan kadınlar ve kız çocuklarına yönelik şiddetin ve ev içi şiddetin önlenmesine dair en geniş kapsamlı ve bağlayıcı uluslararası hukuk metni olan İstanbul Sözleşmesi kadınların yüzyıllarca sürdürdüğü mücadelenin bir kazanımıdır. Bu bağlamda, biz KADAV olarak İstanbul Sözleşmesi'nin kadına yönelik şiddet ve ev içi şiddetle mücadele açısından önemini her fırsatta ifade edeceğimizi ve kazanılmış haklarımızdan vazgeçmeyeceğimizi belirtmek isteriz.

Bu kararın alınmasının ardından sahada şimdiye dek karşılaştığımız aksaklıkların ve hak ihlallerinin büyük ölçüde arttığını gözlemlemiş bulunmaktayız. Sözleşmeyi en azından 1 Temmuz'a kadar uygulamakla yükümlü olan kamu kurum ve kuruluşlarının, şimdiden uygulamadan kaldırmaya yönelik tutumları benimsemelerinin oldukça endişe verici bir tablo çizdiğini görmekteyiz.

İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararına giden süreç ve devamında kadına yönelik şiddet ve ev içi şiddetle mücadele açısından cinsiyet eşitsizliğine dayalı argümanlar ve medyanın yürüttüğü antipropaganda şiddet faillerini güçlendirmiş, şiddete maruz bırakılan kadınları ise güvensiz ve güvencesiz hissettirmiştir. Buna karşın dayanışma içerisinde olduğumuz kadınlar şiddete karşı hakları ve önleyici, koruyucu mekanizmalara erişimleri olduğunu öğrendiklerinde daha net ve kararlı adımlarla süreçlerini başlatabilmişlerdir.

Mart ve Nisan aylarında karakollara yapılan başvurularda eşlik ve acil müdahale gerektiren durumlarda ilgili polis memurlarının görevlerini yerine getirmediklerini ve can güvenliği riski bulunan göçmen ve Türkiyeli kadınlara gerekli güvenliği sağlamadıklarını gözlemlemiş bulunmaktayız.

Kadınların güvence olarak gördükleri uzaklaştırma kararı, ihlal neticesinde faillerin herhangi bir yasal yaptırımla karşılaşmamaları sebebiyle işlevsizleştirilmekte ve failer tarafından önleyici etkisi zayıflatılmaktadır. Uzaklaştırma kararını defalarca ihlal eden faillere karşı İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Kanun'a aykırı olarak gerekli işlemlerin yapılmadığı, tazyik hapsi ya da elektronik kelepçe alternatiflerinin uygulanmadığı görülmüştür.

Toplumsal cinsiyet eşitliğini ve kadının insan haklarını yok sayan politikaların benimsenmesi sebebiyle şiddete maruz kalan kadınlar üzerinde kamusal ve toplumsal baskılar artmaktadır. Bu baskılar, kadınların karar verme süreçlerini olumsuz etkileyerek şiddet sürecinin içerisinde çözümsüz hissetmelerine neden olmaktadır.

İstanbul Sözleşmesi'nin uygulanmaması, 6284 Sayılı Kanun'un gereği gibi yerine getirilmemesi ve kadınları korumayı öncelermeyen hâkim politikalar, kadınların adalet sistemine güven duymalarını engellemektedir. Kadınların can güvenliği riski oluşturduğu için faille karşı karşıya gelmek istememesi, bunu sağlamakta zayıf olan önleyici politikalar nedeniyle, yasal olarak kendilerine tanınan hakları kullanmaktan ve yasal süreci başlatmaktan vazgeçmeleri ile sonuçlanabilmektedir.

Toplumsal algıların yanı sıra pandemi koşulları, kadınların kamusal hayata katılımının önündeki yapısal engeller ve kadınları özel alan ile özdeşleştiren politikalar sebebiyle kadınlar ücretli işlerde çalışmamakta ve ekonomik olarak faillere bağımlı hale getirilmektedirler. Öte yandan etkin koruma ve önleme sağlanmadığı için failerin tehditleri, kadınların ücretli bir işte çalışmasını ve ayrı bir hayat kurmasını engellemektedir. Bu bağlamda giderek artan kadın yoksulluğu, kadınların şiddetsiz bir hayat kurmalarını kritik şekilde zorlaştırmaktadır.

Bunlara ek olarak temel geçim kaynaklarına erişmekte zorluk çeken kadınların sosyal destek mekanizmalarına başvurdukları, ancak başvuru tarihinin üzerinden aylar geçmesine rağmen hiçbir dönüş alamadıkları gözlemlenmiştir. Kamusal destek mekanizmalarına erişimin bu denli zor olması, kadınların yoksulluk içinde yaşamlarını sürdürmeye çalışmalarına sebep olmaktadır.

Mart ayı içerisinde gerçekleşen başka bir önemli durum ise Türkiye Barolar Birliği tarafından Tercüme Destek Hattı'nın kapatılması olmuştur. Bu nedenle şiddete maruz kalan göçmen kadınların hukuki süreçler için adım atmaları ve avukatları ile iletişime geçmeleri oldukça güçleşmiştir. Tercüme desteğinin olmaması sebebiyle kadınlar ve avukatları arasındaki bilgi akışı sekteye uğramaktadır. Bu hattın kapatılması göçmen kadınlar açısından en temel haklara erişimin önünde büyük bir engel teşkil etmektedir.

Mart ve Nisan aylarında şiddete maruz kalan kadınların güvenlik nedeniyle gittikleri sığınaklarda hukuksuz şekilde aranan başvuru şartları ve sığınak yaşam koşullarının güçlendirici olmaması nedeniyle sığınaklarda kalamadıkları gözlemlenmiştir. Sığınak koşullarının özel alanı yadsıyan biçimde yapılmış olması, süreç içerisinde kadınların

kişisel ihtiyaçlarını gidermelerini engellemektedir. Dolayısıyla sığınak koşullarının iyileştirilmesi ve bu iyileştirmenin dayanak noktasının feminist yöntem olması ve yapılacak iyileştirmelerde özel alan ihtiyaçlarının gözetilmesi büyük bir önem arz etmektedir.

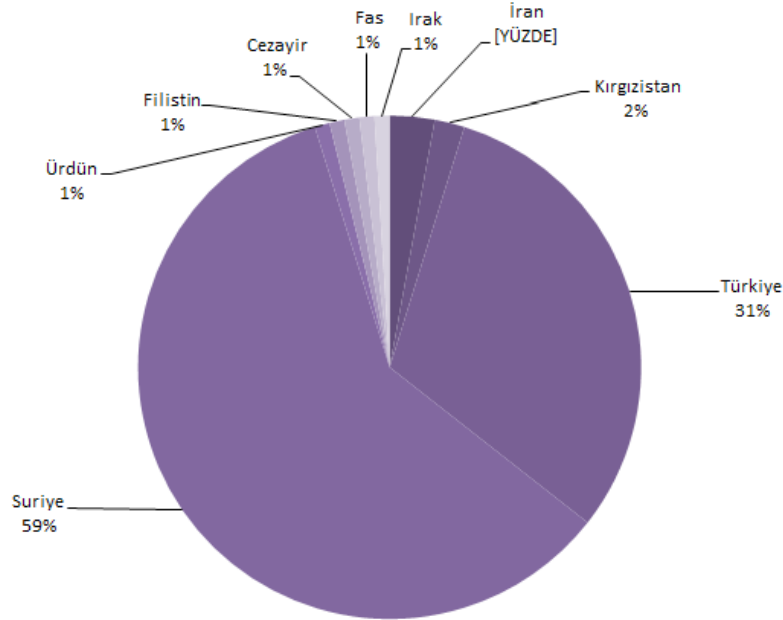
Aynı zamanda 12 yaşından büyük oğlan çocuğu olan kadınlar, çocuklarının sığınağa kabul edilmemesi sebebiyle sığınak seçeneğini değerlendirmeye alamadıklarını iletmışlerdir. Bu uygulamanın oğlan çocuklarına yönelik cinsiyetçi ve ahlakçı önyargılardan kaynaklandığı, bu önyargıları beslediği ve kadınların şiddete karşı korunmalarını engellediği açıktır. Bu durumda dahi Kadın Konu Kevlerinin Açılması ve İşletilmesi Hakkında Yönetmelik'e göre 12 yaşından büyük oğlan çocuğu olan şiddet maruz kalan kadınların kirave i aşesinin ŞÖNİM tarafından karşılanması suretiyle güvenlik ihtiyacının giderilmesi gerekmektedir. Ancak uygulamada bu yönde bir gözlemimiz bulunmamaktadır. Aynı şekilde sığınakların dolu olması sebep gösterilerek sığınak talepleri reddedilen kadınlar için de kira desteği seçeneği değerlendirmeye alınmamaktadır.

Bir süreliğine sığınakta kalan ve daha sonra sığınaktan çıkan kadınların yaşamlarını nasıl idame ettirecekleri yönünde ŞÖNİM'den herhangi bir nakdi-aynı destek ve istihdam danışmanlığı almadıkları gözlemlenmiştir. Kadınların sığınak süreci sonrasında ekonomik gelirleri olmadan kendilerine bir hayat kurmaları beklenmektedir. Gözlemllediğimiz bir diğer husus ise medya yoluyla kadınlara aktarılan yanlış bilgilerin, kadınların şiddete karşı harekete geçmeleri yönünde bir engel teşkil etmesidir. Yaptığımız birçok görüşmede, maruz kaldıkları şiddet sebebiyle dava sürecinde olan ya da dava sürecine girecek olan Türkiyeli ve göçmen kadınlar, psikolojik destek almaktan çekindiklerini ve psikolojik destek almanın dava sürecini olumsuz etkileyerek haklarını almalarının önünde bir sorun olacağını düşündüklerini aktarmışlardır. Bu yanlış algı sebebiyle şiddete maruz kalan kadınların güçlenmesi engellenmektedir.

Mart ve Nisan ayları boyunca dayanışma içerisinde olduğumuz göçmen kadınlar ve LGBTİ+ bireyler ile yaptığımız görüşmeler neticesinde İl Göç İdareleri ve İlçe Nüfus Müdürlükleri'ndeki işlemler sırasında ayrımcılığa ve kötü muameleye maruz kaldıkları anlaşılmıştır. Maruz kaldıkları şiddet sebebiyle boşanan kadınların çocuklarına ilişkin kimlik işlemleri için İl Göç İdareleri tarafından, yasal bir dayanağı olmamasına rağmen, failin de işlem sürecine katılımının zorunlu kılınması, kadınların güvenliği yok sayılarak can güvenliği riski oluşturmaktadır. Dilekçeleri ve randevuları olmasına rağmen göçmenler, İl Göç İdaresi güvenlik görevlilerince kurum içine dahi alınmadıkları, görevli memura ulaşanların ise dilekçelerinin alınmadığı şeklinde aktarımlarda bulunmuşlardır. Göçmen kadınların ve LGBTİ+'ların kamu kurumlarındaki görevli memurlarca işlemlerinin yapılmaması, ayrımcılığa ve kötü muameleye maruz kalmaları, yaşadıkları topluma kendilerini ait hissetmelerinin önünde büyük bir engel olmakla birlikte temel insan haklarının da ihlali anlamına gelmektedir.

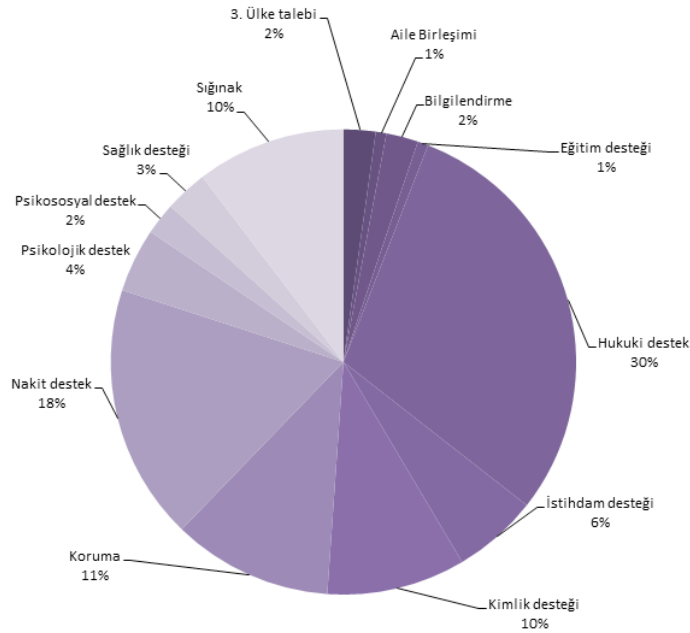
Mart ve Nisan ayları boyunca dayanışma içinde olduğumuz kadınların uyrukları ve taleplerine ilişkin grafikleri aşağıdaki gibidir:

2021'İN MART - NİSAN AYLARINDA KADAV'A ULAŞANLARIN UYRUĞA GÖRE GRAFİĞİ

2021 Mart ve Nisan aylarında KADAV'a ulaşanların %59'unun Suriye, %31'inin Türkiye, %3'ünün İran, %2'sinin Kırgızistan, %1'inin Irak, %1'inin Fas, %1'inin Cezayir, %1'inin Filistin ve %1'inin Ürdün uyruklu olduğu gözlemlenmiştir.

2021'İN MART - NİSAN AYLARINDA KADAV'A ULAŞANLARIN TALEPLERE GÖRE GRAFİĞİ

2021 Mart ve Nisan aylarında KADAV'a ulaşanların %30'unun hukuki destek, %18'inin nakit destek, %11'inin koruma desteği, %10'unun sığınak desteği, %10'unun kimlik desteği, %6'sının istihdam desteği, %4'ünün psikolojik destek, %3'ünün psikososyal destek, %2'sinin bilgilendirme desteği, %2'sinin 3. ülke talebi, %1'inin aile birleşimi ve %1'inin eğitim desteği talepleri olduğu gözlemlenmiştir.

Mart ve Nisan ayları boyunca dayanışma içinde olduğumuz kadınların deneyimleri ve gözlemlerimizin bir kısmını aşağıda paylaşıyoruz:

● Cinsel tacize maruz kalan bir kız çocuğu şikayetçi olduğunu, ancak süreç içerisinde İstanbul Sözleşmesi'ndeki düzenlemelerin aksine defalarca aynı ifadeyi vermek zorunda kaldığını ve bu durumun yaşadığı travmatik süreçlerin etkisini arttırdığını beyan etti.

● Bir kadın, evli olduğu erkek ve yetişkin çocukları tarafından sistematik olarak psikolojik ve fiziksel şiddete maruz kaldığını, buna karşı yapacak bir şeyi olmadığını, kendisini çaresiz hissettiğini ve bedensel ve zihinsel sağlığını koruyamadığını belirtti. Yapılan görüşmede İstanbul Sözleşmesi ve 6284 Sayılı Kanun kapsamında kadınların psikolojik şiddete karşı sahip olduğu haklar ve özel olarak sığınağa yerleştirilmeyi talep edebileceği bilgisi paylaşıldı. Sığınağa yerleşmesi durumunda ailesi ve toplum tarafından damgalanacağından endişelendiği için çekindiğini belirtti.

● Evli olduğu erkek tarafından kendisinin ve çocuklarının şiddete maruz kaldığını beyan eden bir kadın, şehir değiştirerek evli olduğu erkekte kaçtığını ancak tanıdıklar aracılığı ile evli olduğu erkeğin iletişime geçtiğini ve tehditlerin devam ettiğini

aktardı. Bunun üzerine kadın, koruma ve uzaklaştırma kararları ve şikayetçi olması için en yakın karakola yönlendirildi. Kadın, polisler tarafından işleminin yapılmayarak Aile İçi Şiddet Bürosu'na gitmesi gerektiğinin söylendiğini belirtti.

● Bir kadın, evli olduğu erkek tarafından şiddete maruz kalması sebebiyle çocuklarıyla birlikte evi terk ettiğini, boşanma sürecinin başladığını, koruma ve uzaklaştırma kararı çıkarttığını ancak evli olduğu erkeğin 11 kez uzaklaştırma kararını ihlal ettiğini, her ihlalde ölüm tehdidi aldığını, evli olduğu erkeğin "uzaklaştırma kararın olsa da 300 metreden seni vururum" diyerek tehditlerini devam ettirdiğini, ancak buna rağmen faile hiçbir yaptırım uygulanmadığını ve uzaklaştırma kararlarının tekrarının kendisine güven vermediğini beyan etti. Kadın uzaklaştırma kararının ihlal edilmesi ve kendisini güvende hissetmemesi sebebiyle evden çıkamadığını ve dolayısıyla çalışma hayatına dahil olamadığını aktardı. Bu ihlallere ilişkin şikayet kayıtları bulunmasına rağmen karşı taraf hakkında başkaca önleyici tedbirler alınmadığını belirtti.

● Şiddet sebebiyle eşinden ayrı yaşayan ve velayet davası sürecinde olan bir kadın, dava süresince velayetin tedbiren kendisine verildiğini ancak müşterek iki çocuktan birinin evli olduğu erkekte olduğunu ve karara rağmen çocuğu kendisine vermediğini aktardı. Bunun üzerine polise giderek şikayetçi olmak istediğini ancak polisin tercüman sağlama sorumluluğu olmasına rağmen,

karakolda tercüman olmadığını ve kadının bir tercüman bularak şikayet için tekrar gelmesi gerektiğini söylediğini ifade etti.

● Maruz kaldığı şiddet sebebiyle eşinden boşanan ve ekonomik destek talebi ile kurumumuza ulaşan bir kadın, 14 yaşındayken, boşandığı eşi tarafından tecavüze uğradığını, faile ceza verildiğini ancak tecavüz neticesinde hamile kalması sebebiyle ailesinin zoruyla fail ile evlendirilmek üzere yaşının büyütüldüğünü ve fail hapis hanedeyken evlendirildiklerini aktardı.

● Erkek partneri tarafından tecavüze maruz kalan bir kadın, şikayetçi olmak istediğini ancak olayı ailesinin duyması ile ilgili çekinceleri olduğunu ve ailesi tarafından da şiddete maruz kalmaktan korktuğu için süreci başlatamadığını belirtti. Verdiğimiz desteğin ardından gizliliği sağlanarak süreci başlatan kadın başvurduğu karakolun hukuka aykırı şekilde ailesini arayarak şikayeti hakkında bilgi verdiğini ve güvenliğinin riske atıldığını aktardı.

● Ailesi tarafından zorla evlendirilmek istenen bir kadın, nişanlandığı erkekle evlenmek istememesi sebebiyle nişanı attığını bunun üzerine ailesi ve toplum tarafından psikolojik şiddete maruz kaldığını beyan etti.

● Şiddete maruz kalması sebebiyle uzun bir süre boyunca sığınakta kalan ve yalnız anne olan bir kadın, sığınaktan çıktığını ve kendine ev tuttuğunu ancak ekonomik sebeplerle hayatını idame ettirmekte zorlandığını beyan

etti. Boşanma ve boşanmaya bağlı haklarını kullanmak istemesine rağmen, bu süreçte şiddet failinin kendisine tekrar ulaşma ihtimalinin oluşturduğu güvenlik kaygısı nedeniyle şu an bu adımı atmamak istemediğini belirtti. Kendisine koruyucu ve önleyici mekanizmalar hakkında bilgi verilmesine rağmen güvenlik kaygısının ağır bastığını belirtti.

● Maruz kaldığı şiddet sebebiyle boşanma sürecinde olan bir kadın kendisine ayrı bir ev tuttuğunu ancak temel geçim ihtiyaçlarını karşılayacak sosyal ve ekonomik destek hizmetinin bulunmaması sebebiyle çocuklarını yanına alamadığını aktardı.

● Geçici Koruma Kimlik kaydı yaşadığı ilden farklı bir il olan göçmen bir kadın, aile birleşimi yoluyla kimlik kaydını yaşadığı ile aldırılmak istediğini ancak resmi nikah işlemleri için gerekli giderleri karşılayamayacakları için resmi nikah yapamadıklarını beyan etti.

● Geçici Koruma Kimlik kaydı yaşadığı ilden farklı bir ilde kayıtlı yalnız anne olan bir kadın, kendi ülkesinde gazeteci ve eğitimci olduğunu, Türkiye'de 7 yıldır bir tekstil atölyesinde çalıştığını, iş sebebiyle sağlık sorunları yaşamasının yanı sıra işyerinde ayrımcılık ve kötü muameleye maruz kaldığını, çocuklarının ve kendisinin temel geçim ihtiyaçlarını karşılamakta zorlandığını beyan etti.

● Geçici koruma kimlik kaydı olan bir kadın Ocak ayında gıda ve nakit destek talebiyle Sosyal Hizmet Merkezine başvuru yaptığını ancak

aradan 3 ay geçmesine rağmen başvurusu hakkında olumlu/olumsuz herhangi bir dönüş alamadığını belirtti.

● Evli olduğu erkek tarafından psikolojik ve ekonomik şiddete maruz kalan bir kadın 16 yaşındaki oğlunun sığınağa kabul edilmeyeceği için sığınak seçeneğini değerlendiremeyeceğini söyledi.

● Evli olduğu erkek tarafından psikolojik ve ekonomik şiddete maruz kalan Geçici Koruma Kimlik kaydı olan bir kadın boşanmak istediğini ancak ekonomik sebeplerle taşınma ve kira giderlerini karşılayamayacağını beyan etti. Danışana sığınak seçenekleri sunuldu ancak daha önce ŞÖNİM'de kalan kadınlarla konuştuğunu ve koşulların kötü olduğunu duyduğu için sığınakta kalmak istemediğini aktardı.

● Maruz kaldığı şiddet sebebiyle boşanan bir kadın, kızının kimliğini güncellemek için gittiği İl Göç İdaresi'nde çocuğun babası yanlarında olmadan kimlik güncellemesinin yapılamayacağı bilgisinin verildiğini söyledi. Boşanmanın ardından tek başına velayet sahibi olan kadının işlemi, İl Göç İdaresi tarafından hukuka aykırı olarak reddedilmiş, bu nedenle şiddete maruz bırakılan kadının güvenliği göz ardı edilerek şiddet faili ile yan yana gelme riski oluşmuştur.

● Kızı ve kendisi kimliksiz olan göçmen bir kadın evli olduğu erkeğin Geçici Koruma Kimlik kaydının, kayıtları kapalı olan bir ilde olduğunu ve bu sebeple kendisi ve kızı için kimlik çıkarma işlemlerine ilişkin ilgili İl Göç İdaresi'ne gittiklerini; ancak yaşadıkları

ilden başka bir ilde kayıt yaptırmaları ve sonrasında kimlik kaydını yaşadıkları ile aldıkları için başvuruları yönünde aktarımda bulunulduğunu beyan etti.

● Geçici Koruma Kimlik kaydı yaşadığı ilden farklı bir ilde kayıtlı olan ve aile birleşimi için ilgili İl Göç İdaresi'ne başvuran kadın, başvurusunun alınmadığını aktarması üzerine KADAV tarafından hazırlanan dilekçe ile randevu gününde başvuru yapmak için İl Göç İdaresi'ne tekrar gitmiştir. Ancak kapıdaki güvenlik görevlilerince dilekçesinin alınmayacağı söylenerek İl Göç İdaresi'ne alınmamıştır.

● Geçici Koruma Kimlik kaydı olan bir LGBTİ+ birey, ikametini taşımak üzere başvurduğu İlçe Nüfus Müdürlüğü tarafından talebinin reddedildiğini belirtti. İl Göç İdaresi'nin İkamet izni kapsamında Türkiye'de bulunan yabancıların belli iki ilçeye istisnalar dışında ikamet işlemlerinin alınmayacağına yönelik kararının gerekçe gösterildiği anlaşıldı. Kendisinin geçici koruma kaydı altında olduğunu belirten ve yasal hak ve yükümlülükleri gereği ikametinin ilgili ilçeye taşınması talebini içeren yazılı dilekçesi ile destek sunduğumuz kişi, İlçe Nüfus Müdürlüğü'ne tekrar başvurmuş ancak hem talebi işleme alınmamış hem de memurlar tarafından bağrılarak ayrımcılığa uğramıştır. Bunun üzerine İlçe Nüfus Müdürlüğü ile yaptığımız görüşmede öncelikle "dilekçe" ile talep alamadıklarını, ayrıca ilgili kararda geçici koruma kaydı altındakiler doğrudan belirtilmediği için İl Göç İdaresi'ne bu hususu açıklığa kavuşturmak için talepte bulduklarını ancak yine de bu karara dayanarak hiçbir yabancıya ikamet

işlemlerini yapmadıklarını tarafımıza iletmişlerdir. İdari olarak dilekçeyi almak zorunda olduklarını belirtmemiz üzerine dilekçeyi işleme koymuş ve yazılı olarak cevap vereceklerini belirtmişlerdir.

● Bir kadın, 18 yaş altında olan kızlarının velayetini almaya ilişkin bir avukattan danışmanlık aldığını ve avukatın velayet haklarına dair yanlış bilgilendirme yapması sebebiyle uzun bir süre boyunca velayete ilişkin hukuki bir süreç başlatamadığını aktardı.

● Bir kadın, maruz kaldığı şiddet sebebiyle evli olduğu erkek hakkında uzaklaştırma kararını uzatmak için adliyeye gittiğini, işlemi alan adliye personeline boşanma davası da açacağı için Adli Yardım Bürosu ile iletişime geçeceğini söylediğini ancak personelin, yanlış bilgilendirme yaparak, kendisine darp sebebiyle açılan dava sonuçlanmadan boşanma davası açamayacağını söylediğini aktardı.

● Dini nikahlı olduğu kişi tarafından şiddete maruz kalan bir kadın, bu erkekten ayrılıp başka bir şehirde yaşamaya başladığını ancak hayatını idame ettirmekte zorlandığını aktardı. Talebi üzerine ilgili kurumlara yönlendirilen kadın, ortak çocukları için iştirak nafakası talep edebileceği konusunda bilgilendirildi. Ancak karşı tarafın ödemeyeceğini bildiği için bu adımı atmamak istemediğini belirtti.

● Bir kadın, evli olduğu erkek tarafından şiddete maruz kaldığını, evli olduğu erkek ile birlikte yaşadıklarını ve güvenliğinin risk altında bulunduğunu, maruz kaldığı şiddete karşı harekete geçmek ve ayrı bir evde yaşamak

istediğini belirtti. Kadınla yapılan güvenlik planı ile birlikte öncelikle uzaklaştırma kararı çıkarılması, sonrasında ayrı bir ev tutması ve boşanma sürecinin başlamasına yönelik adımlar atılarak güvenliği sağlandı.

kadınlarla dayanışma vakfı
women's solidarity foundation

KADINLARLA DAYANIŞMA VAKFI

0212 251 58 50 | kadav.org.tr | info@kadav.org.tr

[facebook.com/ KADAVistanbul](https://facebook.com/KADAVistanbul) | [twitter.com/ Kadavist](https://twitter.com/Kadavist) | instagram.com/kadav.tr